

**วิจัยประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน
(หลักสูตรปรับปรุง 2554) คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ**

**The Evaluation of Bachelor Degree Program in Business Administration
(Logistics and Supply Chain Management) (Revised Curriculum 2011)
Business Administration Faculty Huachiew Chalermprakiet University**

ชุตีระ ระบอบ อุดลย์ นงภา และณภัทร ศรีนวล
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ 18/18 ถ.บางนา-ตราด ต.บางโฉลง
อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ 10540 E-mail : chutira.99@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ (หลักสูตรปรับปรุง 2554) และวิเคราะห์ปัญหาการดำเนินงานของหลักสูตร โดยใช้ตัวแบบ CIPP Model ของ Daniel L. Stufflebeam เป็นการประเมินทั้งด้านบริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิต ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษา บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา อาจารย์ผู้สอนประจำหลักสูตรและอาจารย์พิเศษ นายจ้างหรือผู้บังคับบัญชาของบัณฑิต เครื่องมือวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ และการประชุมกลุ่มย่อย การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติอย่างง่ายในรูปร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังนี้

ผลการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาตามหลักสูตร พบว่า ด้านปัจจัยนำเข้า ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีคุณธรรมและจิตสำนึกในความเป็นครู ($\bar{X} = 4.25$) รองลงมาคือ เนื้อหาวิชาตรงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ($\bar{X} = 4.22$) น้อยที่สุด คือ เนื้อหาแต่ละรายวิชาไม่ซ้ำซ้อนกัน ($\bar{X} = 3.69$) ด้านปัจจัยกระบวนการ ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การให้คำปรึกษามีความ

ถูกต้องชัดเจน ($\bar{X} = 4.28$) น้อยที่สุด คือ จำนวนอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษามีสัดส่วนที่เหมาะสม ($\bar{X} = 3.70$) ด้านผลผลิตของหลักสูตร ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ชื่อสัตย์ในการทำงาน ($\bar{X} = 4.41$) น้อยที่สุด คือ ภาษาต่างประเทศที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 3.52$) สำหรับปัจจัยด้านบริบท ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ สถานที่เงียบสงบและเหมาะกับการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.21$) น้อยที่สุด คือ มีหนังสือ วารสาร วิทยานิพนธ์ และเอกสารอื่นๆ เพียงพอต่อความต้องการของหลักสูตร ($\bar{X} = 3.80$) สำหรับปัญหาการดำเนินงานของหลักสูตรจากผลการประชุมกลุ่มย่อย จุดอ่อนที่สำคัญของหลักสูตรที่ควรพัฒนาและปรับปรุง ได้แก่ ด้านเครื่องมือและอุปกรณ์การเรียนการสอน ยังไม่มีประสิทธิภาพและทันสมัย และความรู้ด้านภาษาต่างประเทศของบัณฑิต

คำสำคัญ : วิจัยประเมินหลักสูตร สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน ตัวแบบประเมิน CIPP Model

Abstract

This research aimed to evaluate the Bachelor Degree Program in Business Administration (Logistics and Supply Chain Management) (Revised Curriculum 2011) and to analyze the curriculum's guideline to improve and develop in accordance with learner's need and society requirement in accordance with Thailand Qualifications Framework in Higher Education. The evaluative research was based on the Daniel L. Stufflebeam CIPP Model comprised of 4 factors : context, input, process and outputs, the sample comprised of students, lecturers, graduates and employers. The research instrument's were questionnaires, interviews and focus group by using simple statistics : frequency, average , standard deviation and descriptive data analyzed.

The results of this research included 1) Input : both moral and sense of lecturer were maximum scored average ($\bar{X} = 4.25$), the subject matter were not overlap was a minimum scored average. 2) Process : the highest score average factor was supervisor's clarity and rightness of instruction. ($\bar{X} = 4.28$), the minimum score average was the proportion between instructors and student ($\bar{X} = 3.70$). 3) Output : the highest score average factor was the honesty ($\bar{X} = 4.41$), the minimum score average was foreign language

proficiency ($\bar{X} = 3.52$). 4) Context : the highest score average factor was the quiet place for learning environment ($\bar{X} = 4.21$), the minimum score average was the quantity of books, journals, theses and other documents were insufficiency. The graduates' foreign language skill improvement and classroom facilities inefficiency were recommended from focus group resulted.

Keyword : The Evaluation Program Logistics and Supply Chain Management CIPP Model

วัตถุประสงค์

1. เพื่อประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ โดยใช้แนวคิดการประเมินของ Daniel L. Stufflebeam
2. เพื่อวิเคราะห์ปัญหาการดำเนินงานของหลักสูตรสำหรับเป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและสังคม และเป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิในระดับอุดมศึกษา (TQF)

ขอบเขตการวิจัย

ในการประเมินหลักสูตรผู้วิจัยกำหนดขอบเขตการวิจัยดังนี้

1. ประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีเฉพาะหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตสาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน (หลักสูตรปรับปรุง 2554) คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
2. ผู้วิจัยนำแบบจำลองหลักการประเมินตามรูปแบบ CIPP Model ของ Daniel L. Stufflebeam เป็นการประเมินหลักสูตรทั้งระบบ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การประเมินหลักสูตร หมายถึง การตัดสินใจเพื่อให้ได้คุณค่าของสิ่งที่ได้รับ ในที่นี้ใช้แนวคิดของ Daniel L. Stufflebeam โดยมีรูปแบบ CIPPIEST ประเมินทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต และบริบท

2. ปัจจัยนำเข้า หมายถึง ปัจจัยด้านต่างๆ ที่นำเข้าสู่ระบบการเรียนการสอน ประกอบด้วย ลักษณะของอาจารย์ผู้สอน การจัดการเรียนการสอน เทคนิคการสอน การเรียงลำดับรายวิชา จำนวนหน่วยกิต และสื่อการสอน
3. กระบวนการ หมายถึง กิจกรรมการนำปัจจัยนำเข้าผ่านกระบวนการจัดการเรียนการสอนให้ได้ผลผลิตตรงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร
4. ผลผลิต หมายถึง การที่หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานสามารถตอบสนองความต้องการและความสนใจของผู้เรียน และเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่กำหนดไว้
5. บริบท หมายถึง สภาพแวดล้อมที่เป็นองค์ประกอบสนับสนุนความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ประกอบด้วย ลักษณะทางด้านกายภาพ เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ สื่อการศึกษา และเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สาขาวิชาและคณะทราบถึงสถานภาพจุดแข็งและจุดอ่อนของหลักสูตรสำหรับนำมาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงตามความต้องการของตลาดแรงงาน/สังคม
2. ผู้รับผิดชอบหลักสูตรสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิในระดับอุดมศึกษาและผลิตบัณฑิตที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้จัดทำ กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551 – 2565) เป้าหมายคือ “ การยกระดับคุณภาพอุดมศึกษาไทย เพื่อผลิตและพัฒนาบุคลากรที่มีคุณภาพ สามารถปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น พัฒนาศักยภาพอุดมศึกษาในการสร้างความรู้และนวัตกรรม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในโลกาภิวัตน์ สนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืนของท้องถิ่นไทย” (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2552)

มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรีสาขาโลจิสติกส์

ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาโลจิสติกส์ พ.ศ. 2552 กำหนดให้โลจิสติกส์เป็นสาขาวิชาที่มีลักษณะเป็นสหวิทยาการเป็นการบูรณาการระหว่างสาขาวิชาการจัดการกับบางส่วนของสาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรมและวิศวกรรมขนส่ง โลจิสติกส์เป็นศาสตร์ว่าด้วยการเคลื่อนย้ายพัสดุ ข้อมูลข่าวสารจากที่หนึ่งไปอีกที่หนึ่งมีกระบวนการที่จะทำให้มีต้นทุนต่ำสุดและตอบสนองลูกค้าได้อย่างทันท่วงที

คุณลักษณะบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่พึงประสงค์ของสาขาโลจิสติกส์ที่ระบุไว้ในมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาโลจิสติกส์ พ.ศ. 2552 มี 6 ประการ ได้แก่ มีคุณธรรมและจริยธรรมในตน วิชาชีพและสังคม มีความรู้ความสามารถคิดวิเคราะห์หลักการและทฤษฎีด้านโลจิสติกส์ นำไปประยุกต์ใช้ในการวางแผนและแก้ปัญหา มีศักยภาพในการแก้ปัญหาได้อย่างสร้างสรรค์ มีความเป็นผู้นำ และมีโลกทัศน์ที่กว้างไกล สามารถทำงานกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี มีความรับผิดชอบสูงสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้มากกว่าหนึ่งภาษาและสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

หลักสูตรและแนวคิด

1. ความหมายและจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

ความหมายของหลักสูตร

หลักสูตร หรือคำในภาษาอังกฤษเรียกว่า “Curriculum” มีรากศัพท์มาจากภาษาละตินว่า Currere แปลว่า ทางวิ่งหรือลู่วิ่งที่ใช้วิ่งแข่งขัน (Amstrong, 1989) หรือหมายถึง Race Course (อ้างถึงใน รุจิร. 2551) ที่ใช้สำหรับเป็นเส้นทางนำผู้เรียนไปสู่จุดหมายปลายทางที่ต้องการ คำว่า “หลักสูตร” พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2546) หลักสูตร หมายถึง ประมวลวิชาและกิจกรรมต่างๆ ที่กำหนดไว้ในการศึกษาเพื่อวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง ผู้วิจัยได้ยึดแนวทางการให้คำนิยามของ Tabo (1962) และ Good (1973) ว่า หลักสูตรหมายถึง แผนการเรียนรู้ที่ประกอบด้วยจุดประสงค์ทั่วไปและจุดมุ่งหมายเฉพาะ การเลือกและการจัดเนื้อหาวิชา วิธีการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผล

2. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

จุดมุ่งหมาย/จุดประสงค์ของหลักสูตร เป็นการกำหนดสิ่งที่หลักสูตรคาดหวัง ชฎาวัลย์ รุณเลิศ (2552 : 7) สำหรับศิษษา (2533) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของหลักสูตรประกอบด้วย ประการแรก พัฒนาผู้เรียนให้เรียนรู้อย่างมีความสุข เพื่อให้มีความรู้ความสามารถมีทักษะการเรียนรู้ที่สำคัญๆ กระบวนการคิดอย่างมีเหตุมีผลมีโอกาสใช้ข้อมูลสารสนเทศ และเทคโนโลยีสื่อสาร ประการที่สอง ส่งเสริมการพัฒนา

ด้านจิตวิญญาณ จริยธรรม สังคม และวัฒนธรรม พัฒนาผู้เรียนให้เกิดความเข้าใจและศรัทธาในความเชื่อ
ของตน ความเชื่อและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน

การพัฒนาหลักสูตร

ความหมายของการพัฒนาหลักสูตร

เซเลอร์ และ อเล็กซานเดอร์ (Saylor and Alexander. 1974 : 7) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตร
(Curriculum Development) หมายถึง การทำหลักสูตรที่มีอยู่แล้วให้ดีขึ้น หรือการทำหลักสูตรขึ้นมา
ใหม่ โดยไม่มีหลักสูตรเดิมเป็นพื้นฐานอยู่เลย

การประเมินและการประเมินหลักสูตร

ความหมายของการประเมินและการประเมินหลักสูตร

การประเมิน (Evaluation) ไม่ใช่สิ่งใหม่แต่เกิดขึ้นมานานมาแล้วในอดีตก่อนการกำเนิดเป็นชาติรัฐ
หรือประเทศ ตามปกติผู้ประเมินมักจะเป็นผู้ตัดสินในเรื่องนั้นๆ เองจากข้อมูลที่ปรากฏ ทั้งนี้โดยอาศัย
ความรู้ ความเชื่อประสบการณ์ที่สะสมอย่างต่อเนื่องในอดีตหรือการใช้วิจารณ์เฉพาะบุคคล (ซูติระ
ระบอบ. 2549)

การประเมินหลักสูตรเป็นกลไกสำคัญที่ทำให้ทราบว่าหลักสูตรมีคุณค่าและสามารถตอบสนอง
ผู้เรียนได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาหรือไม่ นับเป็นขั้นตอนของกระบวนการพัฒนา
หลักสูตร ผลที่ได้จากการประเมินจะเป็นข้อมูลที่จะช่วยในการตัดสินใจเพื่อการแก้ไขและปรับปรุง
หลักสูตร

ลักษณะการประเมินหลักสูตร

การประเมินหลักสูตรมี 3 ลักษณะ คือ (วิชัย ดิสสระ. 2535 : 116) การประเมินก่อนการ
ดำเนินการ (Premative Evaluation) ระหว่างดำเนินการ (Formative Evaluation) และหลังการดำเนินการ
(Summative Evaluation)

ระเบียบวิธีการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประกอบด้วยขั้นตอนที่สำคัญ 5 ขั้นตอน ได้แก่ การออกแบบวิจัย การสร้างเครื่องมือวิจัย การ
เก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลความหมายและสรุปผล

การออกแบบวิจัย

1.1 ประชากรเป้าหมายในการวิจัย

ประชากรเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. ผู้เรียน ได้แก่ นักศึกษาในระดับปริญญาตรี ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 4 จำนวน 91 คน
2. อาจารย์ผู้สอนวิชาเอก และวิชาเลือก จำนวน 5 คน ทั้งอาจารย์ประจำและอาจารย์พิเศษ
3. บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2557 จำนวน 86 คน
4. นายจ้าง ผู้บังคับบัญชา หรือหัวหน้างานของบัณฑิต จำนวน 27 คน

เครื่องมือวิจัยและการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม มีจำนวน 4 ชุด ดังนี้ ชุดที่ 1 แบบสอบถามสำหรับนักศึกษาที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 4 ในปีการศึกษา 2557 ชุดที่ 2 แบบสอบถามสำหรับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ชุดที่ 3 แบบสอบถามอาจารย์ผู้สอนประจำและอาจารย์พิเศษ และชุดที่ 4 แบบสอบถามนายจ้างหรือผู้บังคับบัญชาของบัณฑิต

ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1. แบบสอบถามสำหรับนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4
2. แบบสอบถามสำหรับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา
3. แบบสอบถามสำหรับอาจารย์ผู้สอน (อาจารย์ประจำหลักสูตร/อาจารย์พิเศษ)
4. แบบสอบถามสำหรับนายจ้างหรือผู้บังคับบัญชาของบัณฑิต

ลักษณะแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า เป็นแบบสอบถามของ ลิเกิต (Likert) จำแนกมาตรวัดออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้ (Rensis A. Liker, 1961) 5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง 4 หมายถึง เห็นด้วย 3 หมายถึง ไม่แน่ใจ 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

การสร้างแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ผลงานวิจัย และเอกสารที่เกี่ยวข้อง
2. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ศึกษาและสร้างโครงสร้างแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์
3. นำแบบสอบถามที่ร่างขึ้น เสนอผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิการวิจัย จำนวน 3 คน

ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านเครื่องมือวิจัย ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร และผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา เพื่อตรวจสอบ

การประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) อาจารย์ประจำหลักสูตรจำนวน 5 คน เพื่อแสดงข้อคิดเห็น เสนอแนะเพิ่มเติมในการบริหารจัดการหลักสูตร นำผลที่ได้มาวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาสและอุปสรรคของหลักสูตร

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากประชากรเป้าหมายในการวิจัย โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ขอนหนังสือจากคณะกรรมการธุรกิจ เพื่อขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม
2. นำหนังสือและแบบสอบถามที่ได้รับการอนุมัตินำส่งไปยังบุคคลหรือหน่วยงานเป้าหมาย
3. วางแผนเก็บรวบรวมข้อมูลจากตัวอย่างได้อย่างครบถ้วน ภายในระยะเวลาที่กำหนด
4. คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการแจกแบบสอบถาม ด้วยตนเอง
5. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์และประมวลผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาอธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง สถิติที่ใช้คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

1. การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม

1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้ค่าร้อยละ ความถี่

1.2 การวิเคราะห์ผลการประเมินหลักสูตร 5 ด้าน คือ ด้านสภาพแวดล้อมหรือบริบท ปัจจัยเบื้องต้น กระบวนการ และผลผลิต โดยใช้ค่าเฉลี่ย () ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) นำเสนอในรูปตารางและแปลผล

1.3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการประเมินหลักสูตร ตามกรอบแนวคิดการวิจัยใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านสภาพแวดล้อมหรือบริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิต

1.4 การวิเคราะห์แบบสอบถามปลายเปิด และปัญหาหรือข้อเสนอนแนะของผู้ตอบ ผู้วิจัยนำมาจัดลำดับและจัดหมวดหมู่ในแต่ละด้านเพื่อนำไปวิเคราะห์เนื้อหาและประเด็นสำคัญ

เกณฑ์การแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.21-5.00 (มีความเห็นด้วยในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง) 3.41-4.20 (มีความเห็นในระดับเห็นด้วย) 2.61-3.40 (มีความเห็นในระดับไม่แน่ใจ) 1.81-2.60 (มีความเห็นในระดับไม่เห็นด้วย) และ 1.00-1.80 (มีความเห็นในระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง)

สำหรับเกณฑ์การประเมินผลค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็น โดยทั่วไปหากข้อมูลจากการวิเคราะห์คะแนนความคิดเห็นเกินกว่า 3.50 ถือว่า หลักสูตรผ่านเกณฑ์การประเมินในข้อนั้น

การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามปลายเปิด

โดยวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และนำเสนอในเชิงพรรณนา

2. การวิเคราะห์ข้อมูลจากการจัดสัมมนากลุ่มย่อย

ผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคและแนวทางการพัฒนาหลักสูตรจากการประชุมกลุ่มย่อย จากนั้นจึงนำเสนอในลักษณะพรรณนาข้อความและสรุปประเด็น

การแปลความหมายและสรุปผล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของนักศึกษาที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2557

ผลสำรวจข้อมูลจากแบบสอบถามนักศึกษาที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 4 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน จำนวน 77 ชุด ได้รับแบบสอบถามกลับคืนจำนวน 77 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 47 คน ร้อยละ 61.04 เพศชายจำนวน 30 คน ร้อยละ 38.96 เหตุผลที่เลือกเรียนได้แก่ อันดับที่ 1 หลักสูตรน่าสนใจ จำนวน 34 คน ร้อยละ 44.16 อันดับที่ 2 บุคคลผู้ชักแนะนำ จำนวน 23 คน ร้อยละ 29.87 อันดับที่ 3 เป็นหลักสูตร หรืออาชีพที่กำลังได้รับความนิยม จำนวน 20 คน ร้อยละ 25.97

ตอนที่ 2 การประเมินปัจจัยด้านต่างๆ ของหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ผลการวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอน (อาจารย์ประจำหลักสูตร/อาจารย์พิเศษ) พบว่า มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 4.08$) ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ย

สูงสุด ได้แก่ มีคุณธรรมและจิตสำนึกในความเป็นครู ($\bar{X} = 4.25$) ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ทุ่มเทและตั้งใจในการปฏิบัติหน้าที่ผู้สอนที่ดี ($\bar{X} = 3.92$)

ในด้านโครงสร้างหลักสูตรและรายวิชา พบว่า มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.86$) ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ เนื้อหารายวิชาตรงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ($\bar{X} = 4.22$) น้อยที่สุดคือ มีการเรียงลำดับรายวิชา ในแต่ละชั้นปีเหมาะสม ($\bar{X} = 3.61$) ด้านการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา พบว่า ในภาพรวมมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.98$) ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือการให้คำปรึกษามีความถูกต้องและชัดเจน ($\bar{X} = 4.28$) น้อยที่สุดคือ จำนวนอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาที่มีสัดส่วนที่เหมาะสม ($\bar{X} = 3.70$)

ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านประสิทธิภาพในการบริหารหลักสูตร พบว่า ในภาพรวม มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.78$) ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีการจัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมก่อนทำงานให้กับนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 4.26$) น้อยที่สุดคือ ($\bar{X} = 3.70$) ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการให้บริการห้องสมุดและสื่อการศึกษา พบว่า ในภาพรวม มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.72$) ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ระยะเวลาให้บริการมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 3.86$) น้อยที่สุดคือ มีหนังสือ วารสาร วิทยานิพนธ์ และอื่นๆเพียงพอต่อความต้องการของหลักสูตร ($\bar{X} = 3.59$) ผลการวิเคราะห์ด้านความสะดวกในการใช้ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต พบว่า ในภาพรวมมีความคิดเห็นในระดับไม่แน่ใจ ($\bar{X} = .26$) ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ จำนวนคอมพิวเตอร์เชื่อมโยงอินเทอร์เน็ตมีจำนวนเพียงพอ ($\bar{X} = 3.94$) น้อยที่สุดคือการเชื่อมโยงเครือข่ายอินเทอร์เน็ตสะดวกรวดเร็ว ($\bar{X} = 3.07$)

ในด้านความเหมาะสมของอาคารสถานที่และห้องเรียน ผลการวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่า มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.57$) ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ สถานที่และห้องเรียน เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา ($\bar{X} = 3.63$) น้อยที่สุดคือ อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกในห้องเรียนมีความทันสมัย ($\bar{X} = 3.46$)

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา

จากผลการสำรวจข้อมูลจากแบบสอบถามสำหรับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน จำนวน 79 ชุด ได้รับแบบสอบถามคืนจำนวน 75 ชุด คิดเป็นร้อยละ 94.94 สรุปได้ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศ หญิง จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 65.33 เพศชาย จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 34.67 มีอายุระหว่าง 22-24 ปี จำนวน 46 คนคิดเป็นร้อยละ 61.34 มีอายุระหว่าง 21-22 ปี จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 35.99 อายุระหว่าง 25-26 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.67 มีสถานภาพโสด จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 97.33

ตอนที่ 2 การประเมินปัจจัยด้านต่างๆของหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ผลการวิเคราะห์ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอน (อาจารย์ประจำหลักสูตร/อาจารย์พิเศษ) พบว่า ในภาพรวมมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{X} = 4.28$) ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีจรรยาบรรณในวิชาชีพ ($\bar{X} = 4.42$) น้อยที่สุดคือ ใช้เทคนิคการสอนที่ทำให้เข้าใจเนื้อหาวิชาเป็นอย่างดี ($\bar{X} = 4.16$) ด้านโครงสร้างหลักสูตรและรายวิชา พบว่า ในภาพรวมมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{X} = 4.12$) ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ วิชาเอกบังคับมีจำนวนหน่วยกิตที่เหมาะสม (36 หน่วยกิต) ($\bar{X} = 4.27$) และน้อยที่สุดคือ เนื้อหาแต่ละรายวิชาไม่ซ้ำซ้อนกัน ($\bar{X} = 3.99$)

นอกจากนี้ ผลการวิเคราะห์ด้านการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาผลการวิเคราะห์พบว่า มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{X} = 4.19$) ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ช่วยให้มีความรู้ความเข้าใจในการเรียน เนื้อหาวิชา และการทำรายงานมากขึ้น ($\bar{X} = 4.27$) น้อยที่สุดคือ จำนวนอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาที่มีสัดส่วนที่เหมาะสม ($\bar{X} = 4.02$)

อนึ่ง ผลการวิเคราะห์ด้านการเรียนการสอนในชั้นเรียน พบว่า ในภาพรวมมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 4.13$) ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ บรรยากาศการเรียนการสอนจูงใจให้นักศึกษามีส่วนร่วม ($\bar{X} = 4.27$) น้อยที่สุด คือ มีสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย ($\bar{X} = 3.97$) ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านประสิทธิภาพในการบริหารหลักสูตร พบว่าในภาพรวมมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 4.06$) ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีการจัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมก่อนทำงานให้กับนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 4.27$) น้อยที่สุด คือ จำนวนนักศึกษาที่รับเหมาะสมเมื่อเทียบกับอาจารย์ที่มีอยู่ในหลักสูตร ($\bar{X} = 4.03$)

อนึ่ง จากผลการวิเคราะห์ด้านการให้บริการห้องสมุดและสื่อสารศึกษา ในภาพรวมมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.89$) ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ สถานที่เงียบสงบและเหมาะสมกับการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.21$) น้อยที่สุด ได้แก่ มีหนังสือ วารสาร วิทยานิพนธ์ และ

เอกสารอื่นๆ เพียงพอต่อความต้องการของหลักสูตร ($\bar{X} = 3.80$) ด้านความสะดวกในการใช้ระบบเครือข่าย อินเทอร์เน็ต พบว่า มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.50$) ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ จำนวนคอมพิวเตอร์ที่มีการเชื่อมโยงอินเทอร์เน็ตมีจำนวนเพียงพอ ($\bar{X} = 3.65$) น้อยที่สุด ได้แก่ ระบบเครือข่ายภายใน (อินเทอร์เน็ต) มีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.40$) ด้านความเหมาะสมของอาคารสถานที่และห้องเรียน มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.81$) ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยมีบรรยากาศทางวิชาการ ($\bar{X} = 4.23$) และน้อยที่สุด ได้แก่ อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกในห้องเรียนมีความทันสมัย ($\bar{X} = 3.55$)

ตอนที่ 3 ความพึงพอใจในงานของผู้สำเร็จการศึกษา

ผลการวิเคราะห์ด้านความพึงพอใจของผู้สำเร็จการศึกษาด้านการทำงาน พบว่า ในภาพรวมมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 4.16$) ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ โอกาสในการเสริมสร้างคุณค่าและพัฒนาตนเอง ($\bar{X} = 4.23$) น้อยที่สุด ได้แก่ ความเหมาะสมของค่าตอบแทนที่ได้รับ ($\bar{X} = 4.05$) สำหรับในด้านความพึงพอใจของผู้สำเร็จการศึกษาด้านองค์กรและหัวหน้างาน พบว่า มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 4.17$) ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ หัวหน้างานมีความยุติธรรม ($\bar{X} = 4.28$) น้อยที่สุด ได้แก่ สวัสดิการที่ได้รับจากองค์กรมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 4.07$)

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลอาจารย์ผู้สอนประจำหลักสูตรและอาจารย์พิเศษ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 25 และปริญญาโท จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 75.0 ผู้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 นอกนั้นเป็นผู้ดำรงตำแหน่งอาจารย์จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 75.0

ตอนที่ 2 การประเมินด้านปัจจัยต่างๆของหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านโครงสร้างหลักสูตรและรายวิชา มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 4.18$) ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ความเหมาะสมจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร (138 หน่วยกิต) ($\bar{X} = 4.60$) น้อยที่สุด ได้แก่ เนื้อหารายวิชาตรงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ($\bar{X} = 3.80$) ด้านคุณลักษณะของนักศึกษาในภาพรวม พบว่า มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 4.16$) ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนและอาจารย์ผู้สอน ($\bar{X} = 4.60$) น้อยที่สุด ได้แก่ จำนวนผู้เรียนมีความเหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.80$)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

1. ปัจจัยด้านการเรียนการสอน : เครื่องมือ อุปกรณ์การเรียนการสอนไม่ทันสมัย และ เกิดการชำรุดบ่อยครั้ง ไม่สามารถเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของมหาวิทยาลัยได้
2. ด้านกระบวนการเรียนการสอน : ควรส่งเสริมนักศึกษาที่มีความรู้ในภาษาต่างประเทศนอกเหนือจากภาษาอังกฤษ สนับสนุนให้นักศึกษาแสดงความรู้ความสามารถในการแข่งขันภายนอก การประกวดรางวัล

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนายจ้างหรือผู้บังคับบัญชาของบัณฑิต

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามประกอบธุรกิจบริการมากที่สุดจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมาธุรกิจประเภทการผลิต จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 22.2 น้อยที่สุดอื่นๆ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 22.2

ตอนที่ 2 การประเมินด้านปัจจัยต่างๆ เกี่ยวกับบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยด้านความรู้

ข้อที่	ปัจจัยด้านความรู้	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1	รอบรู้ในการปฏิบัติงานทั้งความรู้ทั่วไปและความรู้ในงานที่ปฏิบัติ	4.25	.587	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2	ความรู้ในสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาอย่างลึกซึ้ง	3.74	.526	เห็นด้วย
3	ความรู้ในสาขาวิชาอื่นที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน	3.96	.587	เห็นด้วย
4	ด้านการใช้เทคนิค เครื่องมือ และวิธีการในการวิเคราะห์และแก้ปัญหา	4.21	.622	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
5	การเลือกเทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมาะสมสำหรับการปฏิบัติงาน	3.78	.698	เห็นด้วย
6	ภาษาต่างประเทศที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงาน	3.52	.580	เห็นด้วย
7	ความรู้ด้านการคำนวณตัวเลขทางสถิติที่ใช้ในการปฏิบัติงาน	3.78	.801	เห็นด้วย
	รวม	3.97	.628	เห็นด้วย

จากตารางที่ 1 ในภาพรวมปัจจัยด้านความรู้ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.79$, S.D = .628) ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ รอบรู้ในการปฏิบัติงานทั้งความรู้ทั่วไป และความรู้ในงานที่ปฏิบัติ ($\bar{X} = 4.25$) และน้อยที่สุดคือ ภาษาต่างประเทศที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 3.52$)

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยด้านจิตพิสัย

ข้อที่	ปัจจัยต่างๆเกี่ยวกับบัณฑิต	\bar{X}	S.D.	ระดับ
8	ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	4.04	.518	เห็นด้วย
9	รักษาระเบียบวินัย	4.22	.641	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
10	ซื่อสัตย์ในการทำงาน	4.41	.572	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
11	รับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย	4.26	.859	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
12	ตรงต่อเวลาในการปฏิบัติงาน	4.41	.694	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
13	แสวงหาความรู้ใหม่ๆ เพิ่มเติมอยู่เสมอ	4.03	.759	เห็นด้วย
14	มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา	4.22	.751	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
15	ยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม	4.26	.712	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
16	มุ่งมั่นในการพัฒนาตนเอง	4.04	.854	เห็นด้วย
17	เสียสละและอุทิศตนในการทำงาน	4.00	.620	เห็นด้วย
18	การกระตือรือร้นในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย	4.04	.649	เห็นด้วย
19	ความสามารถในการควบคุมอารมณ์	4.23	.506	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
20	มีความขยันขันแข็งในการทำงาน	4.22	.641	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
	รวม	4.18	.675	เห็นด้วย

จากตารางที่ 2 ในภาพรวมปัจจัยด้านจิตพิสัยมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 4.18$, S.D = .675) ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ซื่อสัตย์ในการทำงาน ตรงต่อเวลาในการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 4.41$) น้อยที่สุดคือ เสียสละและอุทิศตนในการทำงาน ($\bar{X} = 4.00$)

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยด้านทักษะ

ข้อที่	ปัจจัยต่างๆเกี่ยวกับบัณฑิต	\bar{X}	S.D.	ระดับ
21	ด้านการตัดสินใจในการปฏิบัติงาน	4.23	.480	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
22	การทำงานในลักษณะทีมงาน	4.00	.620	เห็นด้วย
23	การวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบ	4.04	.759	เห็นด้วย
24	ภาวะผู้นำ	3.96	.587	เห็นด้วย
25	สามารถใช้ทรัพยากรองค์การเกิดประโยชน์สูงสุด	4.27	.550	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
26	ทำงานโดยยึดวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์การ	4.04	.759	เห็นด้วย
27	การติดต่อประสานงาน	4.26	.712	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
28	ประยุกต์ใช้ความรู้ให้เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน	4.24	.649	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
29	การใช้คอมพิวเตอร์และโปรแกรมสำเร็จรูปที่จะเป็น ต่อการปฏิบัติงาน	4.15	.602	เห็นด้วย
30	การแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการปฏิบัติงาน	4.11	.698	เห็นด้วย
	รวม	4.06	.641	เห็นด้วย

จากตารางที่ 3 ในภาพรวมปัจจัยด้านทักษะมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 4.06$, S.D = .641) ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ สามารถใช้ทรัพยากรองค์การเกิดประโยชน์สูงสุด ($\bar{X} = 4.27$) และ น้อยที่สุดคือ ภาวะผู้นำ ($\bar{X} = 3.96$)

2. การวิเคราะห์ข้อมูลจากการประชุมกลุ่มย่อย

จากผลการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) เมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2559 สรุปผลดังนี้

1. จุดแข็ง ได้แก่ โครงสร้างหลักสูตรและรายวิชา มีความทันสมัยและสอดคล้องกับบริบทของสภาพแวดล้อม และหลักสูตรเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยมีรายวิชาเกินกว่าร้อยละ 80 (การฝึกงาน/สหกิจศึกษา)

2. จุดอ่อน ได้แก่ ด้านเครื่องมือและอุปกรณ์การเรียนการสอนยังไม่มีประสิทธิภาพและทันสมัย และด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร ขาดกิจกรรมเด่นที่ช่วยสนับสนุนหรือส่งเสริมให้นักศึกษาในหลักสูตร

3. โอกาส ได้แก่ ตลาดแรงงานมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ทำให้ความต้องการกำลังคนทางด้านโลจิสติกส์เพิ่มขึ้น และการเข้ามาลงทุนในไทยของบริษัทข้ามชาติเปิดโอกาสสำหรับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา

4. อุปสรรค ได้แก่ ด้านการแข่งขัน มีสถาบันการศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรโลจิสติกส์หลากหลาย และด้านความสามารถของบัณฑิต ความเสียเปรียบโดยเฉพาะความรู้ด้านภาษาต่างประเทศ

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

ด้านปัจจัยนำเข้า พบว่า ปัจจัยที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีคุณธรรมและจิตสำนึกในความ เป็นครูเป็นน้อยที่สุด คือ ทุ่มนเทและตั้งใจในการปฏิบัติหน้าที่ผู้สอนที่ดี ความคิดเห็นของบัณฑิตที่สำเร็จ การศึกษา พบว่า ปัจจัยที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีจรรยาบรรณในวิชาชีพ น้อยที่สุดคือ ใช้เทคนิค การสอนที่ทำให้เข้าใจเนื้อหาวิชาเป็นอย่างดี

ด้านกระบวนการ พบว่า ปัจจัยที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ คำปรึกษาของอาจารย์ช่วย กระตุ้นให้นักศึกษาเกิดการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง น้อยที่สุดคือ จำนวนอาจารย์ที่ปรึกษาและ นักศึกษามีสัดส่วนที่เหมาะสม ด้านประสิทธิภาพในการบริหารหลักสูตร พบว่า ปัจจัยที่ได้คะแนนเฉลี่ย สูงสุด ได้แก่ มีการจัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมก่อนทำงานให้กับนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง

ด้านผลผลิตของหลักสูตร ด้านความรู้ ปัจจัยที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ บัณฑิตมีความรอบรู้ ในการปฏิบัติงานทั้งความรู้ทั่วไปและความรู้ในงานปฏิบัติ น้อยที่สุดคือ ความรู้ภาษาต่างประเทศที่จำเป็น สำหรับการปฏิบัติงาน ด้านจิตพิสัย พบว่า ปัจจัยที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ มีความซื่อสัตย์ในการ ทำงาน น้อยที่สุดคือ การเสียสละและอุทิศตนในการทำงาน ด้านทักษะ พบว่า ปัจจัยที่ได้คะแนนเฉลี่ย สูงสุดคือ ใช้ทรัพยากรองค์การให้เกิดประโยชน์สูงสุด น้อยที่สุดคือ การทำงานในลักษณะทีมงาน

ด้านบริบท ปัจจัยที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ระยะเวลาให้บริการมีความเหมาะสม น้อยที่สุด คือ สถานที่เงียบสงบเหมาะกับการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ ด้านความสะดวกในการใช้ระบบเครือข่าย อินเทอร์เน็ต พบว่า ปัจจัยที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ จำนวนคอมพิวเตอร์มีการเชื่อมโยงอินเทอร์เน็ต มีจำนวนเพียงพอ น้อยที่สุดคือ การเชื่อมโยงเครือข่ายอินเทอร์เน็ตสะดวกรวดเร็ว

อภิปรายผล

การวิจัยประเมินหลักสูตรเป็นการวิจัยเพื่อตรวจสอบและประเมินการจัดการเรียนการสอน โดย การวิเคราะห์บริบทและปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ทำให้ทราบสภาพและปัญหาภายในและภายนอกมีผลต่อ สภาพการดำเนินงานของหลักสูตรอย่างไร สอดคล้องกับสุจริต เพียรชอบ (2523) ที่ว่า จุดมุ่งหมายของ

การประเมินก็คือ เพื่อช่วยให้ได้ข้อมูลในการกำหนดจุดหมายของหลักสูตร และสอดคล้องกับวิสัย
วงษ์ใหญ่ (2537) ที่ว่า การประเมินหลักสูตรเป็นการพิจารณาเกี่ยวกับคุณค่าของหลักสูตรโดยใช้ผลจาก
การวัดในแง่มุมต่างๆ ของสิ่งที่ถูกประเมินเพื่อนำมาพิจารณาและสรุปว่าหลักสูตรที่พิจารณาขึ้นมา
นั้นมีคุณค่าอย่างไร มีคุณภาพดีหรือไม่และมีมากน้อยเพียงใด

ข้อเสนอแนะ

1. ด้านหลักสูตร ควรเพิ่มจำนวนสัดส่วนอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาให้มีความเหมาะสม
เพื่อที่จะสามารถให้คำแนะนำแก่นักศึกษาได้อย่างทั่วถึง และควรมีการจัดระบบการให้คำปรึกษาที่
ชัดเจนและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. ด้านการเรียนการสอน ควรเพิ่มสมรรถนะของคอมพิวเตอร์ที่ใช้ และการเชื่อมโยงเครือข่าย
อินเทอร์เน็ตให้มีความสะดวกและรวดเร็ว รวมทั้งการสร้างระบบเครือข่ายภายใน (อินทราเน็ต) ให้มี
ประสิทธิภาพทันสมัยยิ่งขึ้น
3. ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร ควรเน้นด้านการเสริมสร้างและพัฒนาทีมงานในการทำงาน
ร่วมกันให้มากขึ้น เพื่อสามารถนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานในสถานประกอบการเมื่อ
ทำงานร่วมกับบุคคลอื่น

เอกสารอ้างอิง

- ชูติระ ระบอบ. (2549). “ศาสตร์การประเมิน.” *เอกสารประกอบการบรรยาย*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- วิชัย ดิสสระ. (2535). *การพัฒนาหลักสูตรและการสอน*. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ทิสนา แจมมณี. (2533). “การประเมินผลหลักสูตร.” ใน *รวมบทความทางการประเมินโครงการ*, สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, บรรณาธิการ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ. (2549). *หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน พ.ศ. 2553*. กรุงเทพฯ : คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2549) *แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 - 2559)*. กรุงเทพฯ : กุรุสภา.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. (2549). *รายงานการประเมินคุณภาพภายนอก สถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. ม.ป.ท. : ม.ป.พ.
- Good, V.C. (1973). *Dictionary of Education*. 3rd ed. New York: McGraw – Hill.
- Ornstein, C. Allan and Francis, P. Hunkins. (2013). *Curriculum : Foundations, Principles and Issues, 6th Edition*. Boston, MA : Allyn and Bacon. p.123.
- Saylor, Galen J, Alexander William M. and Arthur J. Lewis (1981). *Curriculum Planning for Better Teachers and Learning*. 4th .ed. New York : Holt Rinehart and Winson.
- Stufflebeam, Daniel L. and Shinkfield, Anthony J. (1990). *Systematic Evaluation*. Boston: Kluwer-Nijhoff Publishing.
- Taba, Hilda. (1962). *Curriculum Development: Theory and Practice*. New York : Hardcourt, Brace and world.

